

findes et lille Forslag, hvortil jeg ogsaa er Medforslagsstiller. Det gaaer ud paa at hævde Sogneraadet Tilladelse til at opkræve Stat-terne halvårsvis iskedtetfor, som Udvalgets Fleertal vil have det, i 4 Terminer, saaledes at de have Lov til at tage den Bestemmelse, som bedst stemmer med Communens og Beboernes Lary, navnlig, da derved tillige opnaaes, at Sogneraadets Medlemmer kunne spare en heel Deel Arbeide. Jeg er overbevist om, at det er en Forholdsregel, som ingenstunde vil kunne misbruges, da Communens Beboere nok ville sørge for at controlere Sogneraadet i saa Henseende, men iøvrigt er jeg enig med den ærede Ordfører i, hvad han har sagt, at der, hvis Vædringsforslaget vedtages, burde indføres en Pasfus, — hvilket maaskee kunde skee ved 3die Behandling —, som gif ud paa at fastsætte en vis Periode, indenfor hvilken disse Forandringer ikke maatte foregaae, f. Ex. 5 Aar, i Overensstemmelse med andre Tidsbestemmelser, der tages, saa at det altsaa bliver sagt, at Sogneraadet skal for et Tidsrum af 5 Aar bestemme, om det vil opkræve Stat-terne halvårsvis eller kvartalsvis. Der er virkelig visse Communer, hvor der uden Skade for Beboerne, maaskee endogsaa til Behagelighed for dem, kan opkræves halvårsvis, hvilket kan spare Beboerne og Sogneforstanderne Uleilighed, og jeg seer derfor ingen Grund til ikke at tillade det. Jeg skal tillade mig herved at anbefale disse Forslag til det ærede Things Vedtagelse.

Berg: Til dette Affnit have tre andre ærede Medlemmer af Thinget og jeg stillet endeel Vædringsforslag, og de falde ligesom Vædringsforslagene til det tidligere Affnit naturligt i to Grupper, de Vædringer nemlig, som angaae det Formelle og de Vædringer, der angaae det Reelle. Med Hensyn til de første har jeg troet at kunne, og jeg skal forresten gjøre det endnu, fatte mig i størst mulig Korthed. Der er saaledes et Vædringsforslag under Nr. 133, hvor der staaer „Sognekreds“, og det under 198 h., hvor „Sogn“ foreslaaes ombyttet med „Sognekreds“. Det er to Vædringsforslag, som man nok kan forstaae, at vi efter den Afstemning, som fandt Sted

iforgaars, ikke ville holde paa, da Ordet „Sognekreds“, uagtet det er foreslaaet af Udvalget, dog modtages med saamegen Uvillie her i Salen. Vel kunde man ved at vedtage Forslaget under Nr. 198 h. bringe Samklang tilveie med et Forslag af Udvalget, hvor netop de samme Udtryk bruges i en tilbagelagt Paragraph; men det er ikke det eneste Sted, hvor der i saa Henseende med Hensyn til de brugte Udtryk findes Inconsequents, og jeg antager, at det er Noget, man endog sætter Priis paa, efter som forleden Dag et af Udvalgets særdeles dygtige Medlemmer — hvad de iøvrigt allesammen ere — fraraadebde et Forslag, uagtet Udvalget havde stillet et lignende Ord til andet: Disse Ord „Sognekreds og“ ere iøvrigt ikke overflødige. Der er et eneste Sted, hvor jeg skal give den ærede Ordførers Bemærkning tilbeels Ret; men han maa ikke sammendrage dette Forslag med et andet om Amtskreds; men dertil skal jeg siden komme tilbage, naar det Affnit af Lovudkastet kommer til at foreligge til Forhandling. Under Nr. 162 er der stillet et Vædringsforslag, som jeg vil overlade en anden æret Forslagsstiller nærmere at begrunde. Under Nr. 145 have vi foreslaaet, at „et af Amtsraadet foreskrevet Schema“ skal ombyttes med „en af Indenrigsministeren foreskreven Form“. Nu kan der være forskjellige Meninger om, hvorvidt „Form“ er et heldigt Udtryk. Efter hvad den ærede Ordfører bemærkede, saa er det ganske vist overordentlig vanskeligt at finde et mere dansk Ord — Form er heller ikke et saa ganske dansk Ord — for Schema; men jeg tror dog ikke, at hans Indvending imod „Form“ i dette Tilfælde i mindste Maade er berettiget. Ordet „Form“ kan efter min Opfattelse ganske correct bruges i dette Tilfælde; men angaaende Ordet „Indenrigsministeren“ skulder jeg kun at forklare, at vi have valgt dette, fordi vi antog, at det var heldigt for den Benyttelse, man f. Ex. i det statistiske Bureau vilde gjøre af alle disse Regnskaber fra de forskjellige Communer, at de bleve affattede efter en og samme Form over hele Landet, og at det selvfølgelig ikke kunde være nogen særegen Myndighed, man derved tillagde Indenrigsministeren, da man jo maa forudsætte, at han i den Henseende vilde modtage Forslag fra de forskjellige Amtsråd.